

[Chr. Madsen.]

almindelige lønstigninger. Endelig må det da siges tydeligt og klart, at denne begrundelse jo vil være stærkere for invalidepensionisterne end for folkepensionisterne, så jeg kan ikke se, at den højtærede minister kan komme med nogen som helst saglig argumentation for, at man ikke kan stemme for vort forslag.

Baagø: Jeg har kun et par korte bemærkninger til den højtærede finansminister. Jeg er klar over og har længe været klar over, at der er nedsat et udvalg — et ganske udmærket og sagkyndigt udvalg — men eftersom dette udvalg har siddet i ca. 1 år — i alt fald blev det nedsat sidste år — og kun har holdt ét møde, så vidt jeg ved — hvis det ikke er rigtigt, kan den højtærede finansminister måske fortælle, hvor meget der har været arbejdet — kan det jo have lange udsigter med at komme til et resultat.

Når den højtærede finansminister stempler mine bemærkninger, mit indlæg, som en ond gerning, vil jeg gerne have lov at spørge, om det kan kaldes en ond gerning at forlange, at den lønningslov for tjenestemændene, som vi i enighed vedtog her i 1958, virkelig bliver efterlevet.

I øvrigt vil jeg bede om at få svar på det spørgsmål, jeg rejste til sidst i mit indlæg, et spørgsmål, der gik ud på, om disse problemer vedrørende tillægspensionen og folkepensionen for tjenestemændenes vedkommende vil blive løst uafhængigt af kommende lønforhandlinger og eventuelle andre forhandlinger vedrørende tjenestemandforhold.

Socialministeren (Bundvad): Jeg er glad for, at det ærede medlem fru Clara Munck nu bekræftede, at det forslag, jeg havde stillet angående indekskontrakterne, ikke gik videre end aftalen i 1956. Det ærede medlems bedømmelse af, hvad der kan være sket i mellemtiden og give grundlag for en anden bedømmelse, er en sag for sig, men jeg konstaterer, at der nu er enighed om, at når man taler om skattestatssnyderi, svegne løfter og smarte fiduser, har det ingen steder hjemme. Det vil jeg gerne her have konstateret.

Jeg regner ikke med, at det nogen sinde vil være muligt at tilfredsstille det ærede

medlem hr. Chr. Madsen og hans parti. Der skal jo altid være det lille overbud; det har vi kendt fra nogle medlemmer i salen gennem mange år — jeg må jo ikke bruge benævnelsen, men den kender man. Vi kan ikke tilfredsstille den fraktion, for overbuddet er det eneste, den har at leve af.

Når det ærede medlem hævder, at det er VK, der skriver sociallovgivningen i Danmark, ved det ærede medlem, at det ikke er rigtigt. Socialdemokratiet har altid været den drivende faktor i den sociale udvikling, og jeg mener ikke og tror ikke på, at dette forhold vil ændre sig.

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg først sige til det ærede medlem fru Clara Munck, at jeg ikke har været opmærksom på, at det ærede medlem ved første behandling havde ytret ønske om at få arbejdet i udvalget vedrørende tjenestemændenes forhold i denne forbindelse fremskyndet, men det ændrer i og for sig ikke ved det, jeg i øvrigt sagde til det ærede medlem hr. Baagø.

Det ærede medlem hr. Baagøs oplysning om, at udvalget kun har holdt ét møde, er i hvert fald ikke rigtig. Der har ikke været mange møder, men der har været flere, og der er iværksat et undersøgelsesarbejde, idet udvalget bl. a. gerne vil have nøje klarhed over, hvorledes de tilsvarende forhold er i Norge og Sverige. Når disse oplysninger er tilvejebragt, kan man gå ind i de egentlige forhandlinger. (*Ninn-Hansen:* Hvor mange møder har der været?). Jeg ved ikke rigtig, hvor stærk interessen er, eller hvilken rolle det spiller, hvor mange møder der har været. Det afgørende er vel, at der bestilles noget i udvalget. Jeg er ikke bekendt med det nøjagtige antal møder, men jeg ved, at der har været flere end ét.

Når jeg sagde, at det ærede medlem hr. Baagøs tale var en ond tale i forholdet til tjenestemændene — og det står jeg ved — er det, fordi jeg finder, det er ondt at tale om, at det nedsatte udvalgs arbejde er en narresut, når dette arbejde er iværksat efter ønske fra tjenestemændenes centralorganisationer og på den måde, disse centralorganisationer har ønsket; og når arbejdet foregår på den måde, der er enighed om i udvalget, synes jeg, at det at kritisere arbejdet på den måde, det er sket, ikke er